Kryšta lochémia komplexných fluoridov všeobecného zloženia A₂MF₆ Vypresnenie štruktúry (NH₄)₂SiF₆

F. HANIC

Ústav anorganickej chémie Slovenskej akadémie vied, Bratislava

Venované prof. RNDr. PhMr. Stanislavovi Škramovskému, DrSc., k 65. narodeninám

Medzi trigonálnou, hexagonálnou a kubickou modifikáciou komplexov A_2MF_6 existuje blízka príbuznosť. Paralelné trojvrstvy $A-MF_6-A$ existujú pri trigonálnej forme v slede *aaa*..., pri hexagonálnej v slede *ababab*..., pri kubickej v slede *abcabc*... Kubické kryštály $(NH_4)_2SiF_6$ sú izoštruktúrne s $(NH_4)_2PtCl_6$.

Fluorokremičitan amónny patrí do skupiny komplexných fluoridov všeobecného vzorca A_2MF_6 , kde $A = NH_4$, K, Rb, Cs, Tl a M = Si, Ti, V, Cr, Mn, Co, Ni, Ge, Zr, Rh, Pd, Sn, Hf, Re, Os, Ir, Pt, Pb. Hoci zlúčeniny patriace do tejto skupiny kryštalizujú v troch rôznych formách: kubickej *C*, hexagonálnej *H* a trigonálnej *T*, existuje medzi nimi úzky vzťah. Štruktúry všetkých troch foriem sú tvorené najtesnejším usporiadaním iónov A^+ a F^- Veľké ióny A^+ sú obklopené dvanástimi iónmi F^- vo forme kubooktaédra. Ióny M^{n+} sú obklopené oktaedricky šiestimi iónmi F^- Mnohé z týchto zlúčenín sa vyskytujú vo všetkých troch formách.

Kryštalochémia komplexov A₂MF₆

Hexafluorokomplexy A2MF6 kryštalizujú v troch formách:

a) v plošne centrovanej kubickej forme C, štruktúrny typ K₂PtCl₆,

- b) v hexagonálnej forme H, štruktúrny typ K₂MnF₆ [1],
- c) v trigonálnej forme T, štruktúrny typ $\mathrm{K_2GeF_6}$ [2].

Štruktúry všetkých troch foriem sú založené na tesnom usporiadaní iónov A^+ a F^- Niektoré z komplexných fluoridov existujú vo všetkých troch formách, čo poukazuje na blízku príbuznosť a porovnateľnú mriežkovú energiu všetkých troch modifikácií. Vznik modifikácií *C*, *H* a *T* súvisí s tepelným spracovaním komplexných fluoridov, medzi jednotlivými modifikáciami však neexistujú presné hranice, ktoré by vymedzovali oblasť ich existencie.

Všetky tri formy (C, H, T) obsahujú izolované skupiny MF_6^{2-} s oktaedrickým usporiadaním. Veľké katióny A⁺ sú obklopené dvanástimi aniónmi F⁻ vo forme kubooktaédra. Toto obklopenie je pravidelné iba pri kryštáloch s kubickou symetriou (obr. 1). V hexagonálnych a trigonálnych kryštáloch je kubooktaedrické obklopenie deformované na skupinu 9 + 3 atómov fluóru, s tromi atómami F vo väčšej vzdialenosti, alebo na skupinu 3 + 6 + 3 atómov.

Blízky vzťah medzi tromi modifikáciami C, H a T vyplýva tiež z nasledujúceho opisu: Štruktúry všetkých troch foriem pozostávajú z paralelných vrstiev, obsahujúcich oktaédre $MF_{\mathfrak{g}}$, ktoré sa striedajú s dvojvrstvami katiónov A⁺. Usporiadanie oktaédrov

11

 MF_{6} a katiónov A je v každej vrstve rovnaké a má symetriu p 6. Vrstvy MF_{6} a dve pri-Iahlé vrstvy s katiónmi A⁺ majú pri všetkých troch formách rovnakú relatívnu orientáciu (obr. 2). Tesné usporiadanie atómov pri jednotlivých modifikáciách C, H a T dá sa dosiahnuť posunom trojvrstiev o vektor $\pm (\overrightarrow{a_{H}} - \overrightarrow{b_{H}})/3$, kde $\overrightarrow{a_{H}}$ a $\overrightarrow{b_{H}}$ sú vektory, ktoré charakterizujú hexagonálnu translačnú mriežku vrstiev A a MF_{6} .

Obr. 2. Trojvrstva, obsahujúca anióny MF_6^{2-} s dvoma priľahlými vrstvami katiónov A⁺. Pri kubickej modifikácii sú frakčné súradnice katiónov A⁺ v smere osi c (hexagonálna reprezentácia) $\pm 1/8$.

Pri *F*-centrovanej mriežke dá sa konštruovať hexagonálna mriežka s pomerom osí $c/a = \sqrt{6} = 2,45$. Transformácia $H \rightarrow C$ je znázornená na obr. 3. Vrstvy oktaédrov MF_6 a priľahlé vrstvy katiónov A sú orientované rovnobežne s rovinou (0001) hexagonálnej mriežky takým spôsobom, že každá štvrtá trojvrstva (A-M-A) sa stáva identickou s prvou (obr. 4). Sled trojvrstiev je *abcabc*. Orientácia oktaédrov MF_6 je paralelná.

Obr. 4. Usporiadanie troj
vrstiev $(A-MF_6-A)$ pri kubickej C (a), hexagonálnej H (b) a trigonálnej T (c) modifikácii.

Tabulka 1

Kryštálové štruktúry komplexných fluoridov

	(NI	H ₄) ₂		K_2			\mathbf{Rb}_{2}			Cs ₂		Tl2
SiF ₆	C [5-7]] <i>T</i> [11]	C[6, 15]	H [16]		C [6]			C [6]			C [6, 17]
TiF ₆		T' [15]	C [15]	H[15]	T [33, 31]	C[15]	H [15]	T [15]	C [15]		T [15]	C [15] T [15]
VF ₆				H [32]	T [32]		H [32]	T [32]	C [32]	H [32]	T [32]	
CrF_6			C [10, 29]H[10]		C [10]	H [10]		C [10, 2	:9]		
MnF_6			<i>C</i> [1]	H [1, 12]	T [1]	<i>C</i> [1]	H [1]		<i>C</i> [1]			
CoF ₆									<i>C</i> [13]			
NiF ₆			C [14]			C [10]			<i>C</i> [10]			
GeF ₆	C [3]	T [2]		H [18]	T [2]		H [18]	T [19]	C [20, 2	1]		
ZrF6								T' [30]			T [30]	
RhF ₆					T [22]			T [22]		H [23]	T [22]	
PdF ₆				H [24]	T [25]	C [24]	H [15]		C [24, 2	1]		
SnF ₆					T [23]			T [23]			T [23]	
HfF ₆								T [30]			T [30]	
ReF ₆		$T \ [26]$			T [26]			T [26]			T [26]	
Os F ₅					T [27]						T [27]	
\mathbf{IrF}_{6}	e.	T [27]			T [27]			T [27]			T [27]	
PtF ₆					T [21, 28]			T [21]			T [21]	
\mathbf{PbF}_{6}					T [23]			T [23]	C [23]		T [23]	

741

Tabulka 2

Jednotkové bunky a symetria komplexných fluoridov A_2MF_6

	(NH ₄) ₃					1	K.,		Rb ₂					Cs.		Tls				
	a (Å)	c (Å)	c/a	v (Å)*	a (Å)	c (Å) ³	c/a	v (Å) ³	a (Å)	c (Å)	c/a	v (Å)³	a (Å)	c (Á)	c/a	v (Å) ^a	a (Å)	c (Å)	c/a	v (Å) ³
SiF. $\begin{array}{c} C \\ H \\ T \end{array}$	8,37 5,76	4,77		147 [8-7] 137[11]	8,15 5,67	9,24	1,63	135[6,15] 129[16] —	8.446 —	=	=	151 ^[0]	8,867	=	= =	174[*]	8,58	111	111	158(8, 17)
TiF, $\begin{array}{c} C \\ H \\ T \end{array}$	- 5,96	 4,82	0,809	 148 ^[15]	8,32 5,75 5,715	9,46 4,656	1, 6 5 0,815	144 ^[15] 135 ^[15] 132 ^[13,32]	8.49 5,91 5,88	9,81 4,78	1,66 0,813	153 ^[15] 148 ^[15] 143 ^[15]	8,96 6,15	 4,96	0,807	180 ^[18] 162 ^[15]	8,46 5,92	4,84	0,818	151 ^[15] 147 ^[15]
VF. H	111	=		=	5,79 5,67	9,34 4,65	1,61 0,820	136[32] 129[34]	5,95 5,88	9,58 4,78	1,61 0,813	149[32] 143[32]	9,03 6,28 6,17	10,08 4,98	1,01 0,807	184 ^[32] 172 ^[82] 164 ^[32]	111	111	111	
$\operatorname{CrF}_{\bullet} \overset{C}{\overset{H}{_{T}}}$	=	1	111	Ξ	8,16 5,70	9,35	1,64	136 ^{[10} ,9] 132 ^[10]	8,52 5,95	9,69	1,63	155 ^[10] 149 ^{10]}	9,02		111	184(10, \$9) 	111		111	111
$\operatorname{MnF}_{\bullet} \overset{C}{\overset{H}{\underset{T}{\overset{H}{}}}}$	=	=	Ξ	Ξ	8,28 5,67 5,71	9,35 4,65	1,65 0,814	142 ^[1] 130 ^[1,12] 131 ^[1]	8,43 5,85	9,50	1,62	150 ^[1] 141 ^[1]	8,92	=	111	178 ^[1]	111	1 - 1	111	
$\operatorname{CoF}_{\bullet} \overset{C}{\overset{H}{\overset{T}{T}}}$	Ξ	=		Ξ	1	Ξ	111	Ξ		=	=	111	8,92	111	111	178[18]	111	111	111	Ξ
NiF, C T	Ξ		Ξ	Ξ	8.124	111	111	134[14] 	8,46			152[10]	8,93	-	11	179[10]	111	-	111	Ξ
GeF ₆ H T	8,44 5,85	4,775	 0,816	151 ^[3] 142 ^[3]	5,71 5,62	9,27 4,65	1,62 0,827	131 ^[18] 127 ^[3]	5,94 5,82	9,63 4,79	1,62 0,823	147 ^[18] 141 ^[19]	8,99	=	=	182[20,21]	111	=	111	

F. Hanic

742

		1	1		1	1	1	1	1
111	111	111	111	111	111	111	111	111	111
111	111	111	111	111	111	1+1	111	111	111
11i	111	111	111	111	111	111	111	111	111
111	111	111	111	111	111	111	111	111	111
178[30]	173(22) 167(22)	182 ^[34, 11]	173[23]	[08]27[30]		[[10]		169[11]	182 ^{[23}] 180 ^[23]
0,782	$\frac{1.61}{0,808}$	111		0,782	0,790	0,799	0,801	0,805	0,782
2,01	10,11 5,01	111	5,03	5,00	4,99	5,00	5,00	5,01	5,08
6,41	6,28 6,20	00,6		6,39	6,32	6,26	6,24	6,22	9,00 6,43
158[30]	146(22)	157 ^[34] 150 ^[15]		[01] 		111			159(33)
0,782	0,814	1,62	0,798	0,785	0,794	111	0,802	0,810	0,781
4,82		9,70	4,83	 4,815	4,77	111	4,79	4,83	4,82
6,16	5,91	8,57 5,98	6,05	6,134	6,01	111	5,97	5,96	6,17
III	133[11]	131 ^[24]	139[11]	111	137 ^[20]	135[37]		 	147(33)
111	0,810	1,65 0,816		111	0,785		0,798	0,806	0,773
111	4,65	9,51 4,667	4,65	111	4,60	4,62	4,63	4,64	4,66
111	6,74	6,75 5,717	5,88	111	5,86	5,80	5,80	5.76	6,03
111	111	111	111	111	152(36)	111	148[27]	111	111
		- 1 I	111	111	0,787	111	0,801	111	111
111	111	111	111	111	4,77	111	4,79	111	111
111	111	111	111	111	6,06	111	5,98	111	111
ZrF, G	RhF, C	PdF, C	SnF, C	HfF, G	$\operatorname{ReF}_{6} \stackrel{C}{H}$	OsF_{e}	IrF. C	PtF. C	PbF. C

Pomocou transformačných matíc:

	C						H	
H	$\frac{1/2}{1/2}$	0 1/2	$\frac{1/2}{0}$	c	2/3 2/3	2/3 4/3	1/3 1/3	
	1	1	1		4/3	2/3	1/3	

je možné vypočítať relatívne posuny rozličných vrstiev hexagonálnej mriežky z polohy identickej s prvou vrstvou (obr. 4).

Hexagonálna modifikácia H sa líši od kubickej takým spôsobom, že každá tretia trojvrstva (A-M-A) je identická s prvou a sled trojvrstiev je *abab...* s rozličnou orientáciou oktaédrov MF₆ vo vrstvách *a* a *b* (obr. 4*b*). Dĺžka osi *c*_H hexagonálnej bunky *H* sa približne rovná 2/3 z dĺžky osi *c* hexagonálnej bunky, odvodenej z *F*-centrovanej kubickej mriežky (modifikácia *C*). Pomer osí c_H/a_H sa približne rovná 1,63.

V trigonálnej forme T je sled trojvrstiev aaa... a všetky oktaédre MF₆ sú orientované paralelne. Os c_T jednotkovej bunky sa približne rovná 1/3 z dĺžky osi c hexagonálnej bunky, odvodenej z F-centrovanej kubickej mriežky (modifikácia C). Pomer osí c_T/a_T sa približne rovná 0,817 (obr. 4c).

Tab. 1 udáva prehľad kryštálových štruktúr komplexných fluoridov. Mnohé z nich sú polymorfné. V tab. 2 sú zhrnuté všetky dostupné údaje o parametroch jednotkových buniek kubickej (a_C) , hexagonálnej (a_H, c_H) a trigonálnej (a_T, c_T) modifikácie, ako aj hodnoty c_H/a_H a c_T/a_T . Tab. 2 zhrnuje tiež údaje o objemoch jednotkových buniek $(V_C/4, V_H/2, V_T)$. Pokiaľ existujú pri hexafluorokomplexe polymorfné modifikácie, príslušné objemy sa zmenšujú v poradí: $V_C/4 > V_H/2 > V_T$. Z malých rozdielov objemov hexafluorokomplexov, obsahujúcich rovnaké katióny A, vyplýva, že rozhodujúci vplyv na veľkosť objemu majú katióny A, kým vplyv skupiny MF₆ je len nepatrný.

Celý rad vlastností hexafluorokomplexov súvisí s existenciou identických vrstiev pri rôznych modifikáciách A_2MF_6 . Účelom práce bolo tiež upozorniť na túto súvislosť a možnosť využitia týchto poznatkov pri príprave nových komplexov. Tab. 1 a 2 ukazujú ešte značný počet prázdnych miest.

Podnetom k vypresneniu štruktúry hexafluorokremičitanu amónneho bol celý rad nezrovnalostí, ktorý sa vyskytoval medzi vlastnosťami komplexných fluoridov, vyplývajúcimi z predpokladaného modelu, a medzi skutočne pozorovanými vlastnosťami:

a) Vo väčšine prípadov je zmeraná hustota D_m komplexných fluoridov nižšia než teoretická hodnota D_x , vyplývajúca z predpokladaného vzorca a rozmerov elementárnej bunky. V tab. 3 sú zostavené rozdiely medzi D_m a D_x pre 21 látok. V 17 prípadoch sú rozdiely negatívne (zmeraná hustota je nižšia než vypočítaná). Iba v dvoch prípadoch sú výsledky zhodné: $(NH_4)_2SiF_6$ a K_2SiF_6 a v dvoch prípadoch pozorovaná hustota o málo prevyšuje počítanú hodnotu: K_2TiF_6 a $(NH_4)_2GeF_6$.

b) Medzi pozorovanými F_0 a počítanými F_c hodnotami štruktúrnych faktorov sa vyskytujú pri niektorých trojrozmerných difrakčných záznamoch značné rozdiely. Pri kubickej forme $(NH_4)_2GeF_6$, vypresnenej pomocou trojrozmerných údajov, získaných elektrónovou difrakciou B. K. Vainštejnom

Hodnoty $(D_m - D_x)$ g cm⁻³

u	(NH4)2	K2	Rb_2	Cs ₂
SiF	(<i>C</i>)	0 (C); -0,27 (H)	0,10 (C)	
TiF ₆		+0,06 (T)		
VF ₆			0,25 (H)	
CrF ₆		0,18 (C)		0,22 (C)
MnF ₆		(H)	-0,03 (C)	
CoF6				0,12 (C)
NiFs		0,08 (C)	0,06 (C)	0,03 (C)
GeF	+0,04(T)	-0,11 (T)		0,51 (C);0,20 (C)
PtF ₆				

a R. N. Kurdiumovou [3], sú hodnoty F_o a F_c pri reflexiách 222, 622 a 333:

Vzťah pre štruktúrny faktor týchto reflexií má tvar

$$F(hkl) = 4f_{Ge} + 8f_{N}\cos(2\pi_{4}^{k})\cos(2\pi_{4}^{k})\cos(2\pi_{4}) + 8f_{F}(\cos 2\pi hx_{F} + \cos 2\pi ky_{F} + \cos 2\pi lz_{F}).$$
(1)

Príspevok fluóru a dusíka k uvedeným reflexiám je negatívny. Zhody medzi pozorovanými a počítanými hodnotami štruktúrnych faktorov je preto možné dosiahnuť iba znížením pozitívneho príspevku germánia.

c) Pri väčšine komplexných fluoridov sa zistila menšia medziatómová vzdialenosť M—F, než by vyplývalo zo súčtu iónových polomerov $r_{\rm M}^{4+}$ + $r_{\rm F}$ - pre oktaedrickú koordináciu [4]. Pozorované hodnoty (M—F)_{exp} sú o 0,1—0,2 Å kratšie než predpokladaná suma iónových polomerov. Výsledky sú zhrnuté v tab. 4. V prvom riadku je uvedená predpokladaná medziató-mová vzdialenosť iónovej väzby, v druhom riadku je uvedená suma kovalent-ných polomerov a v poslednom riadku sú experimentálne určené hodnoty (M—F)_{exp}.

Prípady (a) a (b) svedčia o prítomnosti vakancií alebo o izomorfnej substitúcii ľahšieho prvku za prvok ťažší. Prípad (c) túto predstavu nevylučuje. Vzhľadom na veľkú reaktivitu zlúčenín fluóru s SiO₂ je prítomnosť kremíka

4
ත්
A
E
p
28

	₩ ++ - F	(M—F)	(MF) exp
SI-F	1,78	1,81	1,677 [7]
Ti-F	2,04	2,00	1,91 [33, 4]
V—F	1,96		
Cr—F	1,92		1,72 [10]
MnF	1,90		1,74 [1]
Co—F			
Ni-F		1,85	1,71—1,76 [10]
Ge—F	1,89	1,86	1,72 [3]
Zr—F	2,16	2,12	
Rh—F			
Pd—F		1,95	1,80—1,89 [24]
SnF	2,07	2,04	
Re—F			
0s—F	2,03		
0rF	2,02		
Pt-F		1,95	1,91 [28]
Pb—F		2,14	

Experimentálne a počítané hodnoty medziatómových vzdialeností $\mathbf{M} - \mathbf{F}\left(\mathbf{\dot{A}}
ight)$

v zlúčeninách A.MF. vylúčená iba pri práci s veľmi čistými chemikáliami a pri prísnej kontrole syntézy, ktorá zaručuje dokonalú izoláciu systému od styku s materiálmi, obsahujúcimi kremík. Možno sa preto domnievať, že celý rad odchýlok od predpokladaných hodnôt D_x, F_c alebo M—F je spôsobený izomorfnou substitúciou Si za M. Vypresnenie štruktúrnych parametrov (NH₄)₂SiF₆ ukázalo sa preto účelným z hľadiska posúdenia možnosti izomorfnej substitúcie.

Trojrozmerné röntgenografické údaje neboli doteraz použité na vypresnenie štruktúry (NH₄)₂SiF₆. R. M. Bozorth [5] určil r. 1922 štruktúrny $(NH_4)_2SiF_6$ model metódou skúšok a chýb z Laueho diagramu a potvrdil izomorfiu s (NH₄)₂PtCl₆. J. A. A. Ketelaar [6] r. 1935 došiel pri interpretácii práškového diagramu k rovnakým záverom. Najúplnejšie údaje o štruktúre (NH₄)₂SiF₆ získali B. K. Vainštejn a M. M. Stasova r. 1956 [7], keď interpretovali trojrozmerné údaje, získané elektrónovou difrakciou.

Experimentálna časť

Kryštály $(NH_4)_2 SiF_6$ kubooktaedrického tvaru sa získali pozvoľným odparením vodného roztoku $(NH_4)_2 SiF_6$, obsahujúceho nadbytok kyseliny fluorovodíkovej. Pomocou precesných a Weissenbergových snímok bola potvrdená kubická symetria kryštálov s parametrom $a = 8,382 \pm 0,004$ Å v dobrom súhlase s výsledkami získanými predchádzajúcimi autormi [5–7] (tab. 5). Hustota kryštálu bola určena flotačnou metódou, pričom na meranie sa použil ten istý kryštál, z ktorého sa získali trojrozmerné röntgenografické údaje.

Tabulka 5

a ₀ (Å)	Z	$D_m \operatorname{g} \operatorname{cm}^{-3}$	D_x g cm ⁻³	Priestorová grupa		Litera- túra
8,37	4	2,01	2,01	$Fm3m, F\overline{4}3m$	0,200-0,208	[5]
8,337±0,007	4	1,998	2,028		0,205	[6]
8,35 ±0,03	4			Fm3m	0,2005	[7]
8,382±0,004	4	2,008	2,009	Fm3m, Fm3, F432 F4 3 m, F23	0,200±0,001	vlast - né vý- sledky

Kryštalografické údaje o (NH₄)₂SiF₆

Intenzity reflexií sa zmerali fotografickou technikou, opísanou v [8], s použitím integračného Weissenbergovho goniometra "Nonius Delft" a žiarenia CuK_{α} .

Systematické vynechávanie reflexií potvrdilo F-centrovanú mriežku. Polohy atómov Si, N a F sa určili z trojrozmernej Pattersonovej syntézy. Polohy atómov vodíka sa neuvažovali. Zistila sa úplná analógia so štruktúrou K₂PtCl₆. Ako priestorové grupy, ktorými možno opísať rozmiestenie atómov Si, N a F, prichádzali do úvahy Fm3m, Fm3, resp. F432, v ktorých atómy Si obsadzujú špeciálne polohy (a), atómy N polohy (c) a atómy F polohy (e), alebo grupy $F\overline{43m}$ a F23, v ktorých atómy Si obsadzujú špeciálne polohy (a), atómy N polohy (c) a (d) a atómy F polohy (f).

Vo všetkých prípadoch sú atómy Si fixované v polohe:

Si: (000; 0, 1/2, 1/2; 1/2, 0, 1/2; 1/2, 1/2, 0).

Polohy N sú v uvedených priestorových grupách fixované súradnicami:

N: (1/4, 1/4, 1/4; 1/4, 3/4, 3/4; 3/4, 1/4, 3/4; 3/4, 3/4, 1/4)

(3/4, 3/4, 3/4; 3/4, 1/4, 1/4; 1/4, 3/4, 1/4; 1/4, 1/4, 3/4).

Atómy F majú jedinú premennú súradnicu, ďalšie dve sú fixované symetriou priestorovej grupy:

F: (x00; 0x0; 00x; x00; 0x0; 00x) (000; 0, 1/2, 1/2; 1/2, 0, 1/2; 1/2, 1/2, 0) +

Približná hodnota súradnice $x_{\rm F}$ sa zistila z trojrozmernej Pattersonovej syntézy. Na jej vypresnenie spolu s individuálnymi teplotnými faktormi pre Si, N a F sa použil program pre najmenšie štvorce s blokovo-diagonálnym priblížením [9]. Výpočet bol po 10 cykloch ukončený s faktorom spoľahlivosti $R = \Sigma |[F_{\rm o}] - [F_{\rm c}]| / \Sigma [F_{\rm o}] = 0,110.$ Výsledná hodnota polohového parametra $x_{\rm F}$ bola $0,200 \pm 0,001$. Pre individuálne izotropné teplotné faktory sa zistili hodnoty: $B_{\rm Si} = 0,92$, $B_{\rm N} = 0,50$ a $B_{\rm F} = 1,18$ (Å⁻²). Tieto výsledky sú vo veľmi dobrej zhode s elektronografickou štruktúrnou analýzou, pomocou ktorej bola určená hodnota $x_{\rm F} = 0,2005$ a hodnota všeobecného teplotného faktora B = 1,0 (Å⁻²) [7]. Hodnoty pozorovaných a počítaných štruktúrnych faktorov sú uvedené v tab. 6.

Tabulka 6

hkl	Fo	Fc	hkl	F_{o}	F _c	hkl	Fo	F_{c}
$\begin{array}{c} 200\\ 400\\ 600\\ 800\\ 10.0.0\\ 220\\ 420\\ 620\\ 820\\ 10.2.0\\ 440\\ 640\\ 840\\ 660\\ 860\\ 111\\ 311\\ 511\end{array}$	$\begin{array}{c} 73,0\\ 146,9\\ 76,1\\ 58,2\\ 44,6\\ 63,6\\ 33,9\\ 62,0\\ 7,8\\ 42,7\\ 117,7\\ 50,5\\ 40,3\\ 64,8\\ 11,1\\ 87,1\\ 32,7\\ 100,4\\ \end{array}$	$\begin{array}{c} 87,5\\ 183,7\\ 81,5\\ 61,0\\ 43,0\\ 52,1\\ 34,5\\ 64,5\\1,3\\ 42,2\\ 108,8\\ 47,3\\ 41,3\\ 63,3\\ 12,4\\ 119,4\\ 36,5\\ 95,5\\ \end{array}$	$\begin{array}{c} 711\\ 911\\ 331\\ 531\\ 731\\ 931\\ 551\\ 751\\ 951\\ 771\\ 222\\ 422\\ 622\\ 822\\ 10.2.2\\ 422\\ 642\\ 842\\ \end{array}$	$\begin{array}{c} 21,5\\ 36,7\\ 27,9\\ 53,5\\\\\\\\\\\\\\\\\\\\ -$	$\begin{array}{c} 23,8\\ 34,1\\15,3\\ 49,0\\3,9\\ 16,5\\ 80,1\\ 30,0\\ 55,2\\ 1,6\\117,7\\ 12,2\\20,9\\11,2\\1,5\\ 7,7\\ 38,3\\11,2\\ \end{array}$	$\begin{array}{c} 622\\ 862\\ 333\\ 533\\ 733\\ 933\\ 553\\ 753\\ 953\\ 773\\ 444\\ 644\\ 844\\ 664\\ 555\\ 755\\ 666\\ \end{array}$	8,6 13,5 59,5 17,3 22,5 10,2 53,0 13,2 14,1 11,1 76,3 28,9 27,1 45,9 69,4 28,6 15,8	$\begin{array}{c} 5,6\\ 12,7\\ -49,4\\ 14,9\\ -19,5\\ 1,6\\ 49,5\\ 11,3\\ 21,0\\ -11,3\\ 68,1\\ 26,0\\ 27,4\\ 44,4\\ 70,4\\ 32,5\\ 16,0\\ \end{array}$
	1			1			1	a second s

Pozorované F_{o} a počítané F_{c} štruktúrne faktory

Opis štruktúry (NH4)2SiF6

Hexafluorokremičitan amónny kryštalizuje v štruktúrnom type K_2PtCl_6 . Atómy Si sú oktaedricky obklopené šiestimi atómami F vo vzdialenosti Si—F 1,676 Å. Katióny NH_4^+ sú obklopené dvanástimi aniónmi F⁻ s medziatómovou vzdialenosťou N—F 3,00 Å. Tvar koordinačného polyédra je kubooktaéder. Model štruktúry je znázornený na obr. 1.

Vzrast iónových polomerov pri zmene koordinácie zo 6 na 12 (kubooktaedrické obklopenie) udáva vzťah [4]:

$$\frac{r_p}{r_6} = \frac{p}{6} \frac{1}{u-1}$$
(2)

kde r_p a r_6 sú iónové polomery pre koordinačné čísla p a 6 a u je konštanta. Vzťah (2) sa odvodil z najjednoduchšieho tvaru Bornovej rovnice pre potenciálnu energiu dvoch iónov, pričom boli zohľadnené iba príťažlivé a odpudivé sily elektrostatickej povahy. Pri výpočte konštanty u dosiahla sa najlepšia zhoda medzi pozorovanými a počítanými hodnotami A—F pre u = 12. Výsledok výpočtu je zhrnutý v tab 7.

	Súčet iónových polomerov	Kori	Korigovaný súčet iónových polomerov pre rôzne u							Pozorovaná dĺžka väzby		
A—F	[Å]	<i>u</i> =6	u=7	u=8	<i>u</i> =9	$ \underline{u}=10$	u=11	u=12	[]	1]		
NH_4 —F	2,84	3,26	3,18	3,14	3,10	3,07	3,04	3,02	3,00	[7, 3]		
K—F	2,69	3,09	3,02	2,97	2,93	2,91	2,88	2,86	2,86	[2, 33]		
$\mathbf{R}\mathbf{b}$ — \mathbf{F}	2,84	3,26	2,19	3,14	3,10	3,07	3,04	3,02	3,01	[10]		
Cs—F	3,05	3, 50	3,42	3,37	3,33	3,29	3,27	3,25	3,20	[10]		
Tl—F	2,76	3,17	3,10	3,05	3,01	2,98	2,96	2,94				

Tabulka 7

Medziatómové vzdialenosti A-F (Å) pre koordináciu 12

Štruktúrna analýza $(NH_4)_2SiF_6$ poukázala na nevyhnutnosť preveriť výsledky pri tých hexafluorokomplexoch A_2MF_6 , kde sa zistená medziatómová vzdialenosť M—F blíži k hodnote 1,68 Å. V takom prípade je podozrenie izomorfnej substitúcie atómu M atómom kremíka indikované nielen krátkou medziatómovou vzdialenosťou M—F, ale aj nižšou zmeranou hustotou D_m v porovnaní s vypočítanou D_x , ako aj vyššími hodnotami pozorovaných štruktúrnych faktorov F_0 pri tých reflexiách, kde počítané štruktúrne faktory F_c majú negatívne znamienko a kde zhoda medzi F_0 a F_c sa dá dosiahnuť iba znížením pozitívneho príspevku atómu M.

Ďakujem dr. H. C. Freemanovi za priateľskú pomoc a podnetné diskusie. Časť práce bola ukončená v rámci študijného pobytu na Univerzite v Sydney, financcvaného z nadácie Alexandra Bodena.

КРИСТАЛЛОХИМИЯ КОМПЛЕКСНЫХ ФТОРИДОВ ОБЩЕГО СОСТАВА А₂МF₆ УТОЧНЕНИЕ СТРУКТУРЫ (NH₄)₂SiF₆

Ф. Ганиц

Институт неорганической химии Словацкой академии наук, Братислава

Соотношение между тригональной (*T*), гексагональной (*H*) и кубической (*C*) модификациями комплексов А₂MF₆ объясняется присутствием параллельных тройных слоев А — MF₆ — А, которые являются элементарной структурной единицой у всех трех форм. Плотное расположение атомов у отдельных модификациях достигается смещением этих тройных слоев так, что каждый второй (T), или третий (H), или четвертый (C)тройной слой имеет идентичное положение по отношению к первому тройному слою. Поэтому последовательность тройных слоев у тригональной формы имеет вид *aaa*..., у гексагональной формы *ababab*..., у кубической формы *abcabc*....

Кубические кристаллы $(NH_4)_2SiF_6$ являются изоструктурными с $(NH_4)_2PtCl_6$. Структура $(NH_4)_2SiF_6$ была уточнена с помощью трехмерных рентгенографических данных полученных методом найменших квадратов. Было определено межатомное расстояние Si—F в октаэдрах SiF₆ 1,676 Å. Ионы NH_4^+ координированы двенадцатими анионами F⁻ с межатомным расстоянием N-F 3,00 Å.

Preložil M. Fedoroňko

THE CRYSTAL CHEMISTRY OF COMPLEX FLUORIDES OF GENERAL FORMULA $\rm A_2MF_6$ THE REFINEMENT OF THE STRUCTURE $\rm (NH_4)_2SiF_6$

F. Hanie

Institute of Inorganic Chemistry of the Slovak Academy of Sciences, Bratislava

The connection between trigonal (T), hexagonal (H) and cubic (C) forms of complexes A_2MF_6 can be explained by presence of parallel layer-triplets $A-MF_6-A$ which are basic structural units of all three forms. Close-packed assembly of atoms of the particular form can be achieved by parallel translation of layer-triplets in such way that every second (T) or third (H) or forth (C) layer-triplet is identical with the first one. The sequence of layer-triplets is *aaa*... in the case of the trigonal form, *ababab*... in the case of the cubic form.

Cubic crystals $(NH_4)_2SiF_6$ are isostructural with $(NH_4)_2PtCl_6$. The structure of $(NH_4)_2SiF_6$ was refined by least squares from the threedimensional X-ray data. The interatomic distance Si-F in octahedron SiF_6 was found to be 1,676 Å. All NH_4^+ are coordinated by twelve F^- in a distance 3.00 Å.

Preložil F. Hanic

LITERATÚRA

- 1. Bode H., Wendt W., Z. anorg. Chem. 269, 165 (1935).
- 2. Hoard J. L., Vincent W. B., J. Am. Chem. Soc. 61, 2849 (1939).
- 3. Vainštejn B. K., Kurdiumova R. N., Soc. Phys. Cryst. 3, 27 (1958).
- 4. Pauling L., The Nature of the Chemical Bond. Cornell University Press, Ithaca-New York 1960.
- 5. Bozorth R. M., J. Am. Chem. Soc. 44, 1066 (1922).
- 6. Ketelaar J. A. A., Z. Krist. 92, 155 (1935).
- 7. Vainštejn B. K., Stasova M. M., Kristallografija 1, 311 (1956).
- 8. Hanic F., Cs. čas. fys. 14, 205 (1964).
- Daly J. J., Stephens F. S., Wheatley P. J., Nepublikované výsledky, obsiahnuté v záverečnej zpráve Monsanto Research, No. 52.
- 10. Bode H., Voss E., Z. anorg. Chem. 286, 136 (1956).

- 11. Gossner E., Kraus O., Z. Krist. 88, 223 (1934).
- 12. Huss E., Klemm W., Z. anorg. Chem. 262, 25 (1950).
- 13. Klemm W., Brandt W., Hoppe R., Z. anorg. Chem. 308, 179 (1961).
- 14. Klemm W., Huss E., Z. anorg. Chem. 258, 221 (1949).
- 15. Cox B., Sharpe A. G., J. Chem. Soc. 1953, 1783.
- 16. Kolditz L., Preiss H., Z. anorg. Chem. 325, 245 (1963).
- 17. Tabet M., Gazetta 63, 679 (1933).
- 18. Bode H., Brockmann R., Z. anorg. Chem. 269, 173 (1952).
- 19. Vincent W. B., Hoard J. L., J. Am. Chem. Soc. 64, 1233 (1942).
- 20. Wyckoff R. W. G., Muller J. H., Am. J. Sci. 13, 347 (1927).
- 21. Sharpe A. G., J. Chem. Soc. 1953, 197.
- 22. Weise E., Klemm W., Z. anorg. Chem. 272, 211 (1953).
- Klemm W., Krause J., Wahl K., Huss E., Hoppe R., Weise E., Brandt W., Forschungsber. Wirtsch. Verk-Min. Nordrhein-Westfalen, No. 160.
- 24. Hoppe R., Klemm W., Z. anorg. Chem. 268, 364 (1952).
- 25. Bartlett N., Quail J. W., J. Chem. Soc. 1961, 3728.
- 26. Peacock R. D., J. Chem. Soc. 1956, 1291.
- 27, Hepworth M. A., Robinson P. L., Westland G. J., J. Chem. Soc. 1958, 611.
- 28. Mellor D. P., Stephenson N. C., Australian J. Sci. Res. 4, 406 (1951).
- 29. Clark H. C., Sadana Y. N., Can. J. Chem. 42, 50 (1964).
- 30. Bode H., Teufer G., Z. anorg. Chem. 283, 18 (1956).
- 31. Ibers J. A., Hohn C. H., Acta Cryst. 10, 139 (1957).
- 32. Bode H., Klesper E., Z. anorg. Chem. 267, 97 (1951).
- 33. Siegel S., Acta Cryst. 5, 683 (1952).

Adresa autor

Do redakcie došlo 27. 6. 1966

Doc. inž. dr. František Hanic, DrSc., Ústav anorganickej chémie SAV, Bratislava, Dúbravská cesta.